

[Alfred Jensen.]

der er en sådan tilsyneladende enighed, forstås jeg ikke, hvorfor man ikke kan gå dertil allerede nu. Jeg er klar over, at der vil være overgangsvanskeligheder, men de overgangsvanskeligheder kommer man ikke udenom, selv om man venter, indtil vi foretager en samlet revision af skattelovgivningen; de problemer, der rejser sig i forbindelse med en overgangsordning, er vel ikke større, end at vi er i stand til at løse dem.

Såvidt jeg forstår ministerens forelæggelsestale, er den store vanskelighed den udgift, statskassen må få — sådan har jeg læst ministerens forelæggelsestale —, men hvis det er hovedindvendingen, synes jeg, man kan lade den fare, for der er i de senere år af familier med børn betalt så rigeligt i skat, at det kun er en retfærdighedshandling, om man giver en lempelse nu, og kunne det ske i forbindelse med overgangen til børnetilskud, er der absolut ikke noget afgjort dermed.

Jeg ser med tilfredshed, at ministeren er opmærksom på, at den foreslåede forhøjelse af børnefradraget ikke virker ens, at der er forsørgere, som får en betydelig større skattelettelse end de mindre bemidlede. Det er jeg naturligvis glad for, at ministeren er opmærksom på, men et andet spørgsmål er, om ministeren også er opmærksom på, hvorledes denne ændring indvirker på pristallet. Jeg rejser spørgsmålet, for da vi sidst diskuterede noget, der havde forbindelse med pristallet, nemlig tjenestemandslønningerne, udtalte ministeren, at han intet kendskab havde til det materiale, på grundlag af hvilket pristallet var udregnet. Derfor kunne det være interessant at få oplyst, hvorledes det forholder sig.

Jeg har ikke i den korte tid, der har været levnet os, været i stand til at foretage beregninger, som kan holde for en nøjere prøvelse, og jeg er klar over, at med den større indtægt, der regnes med i pristalsbudgettet, og dermed den større indtægt til skattebetaling, vil der være en forskel på den lettelse, der bliver i skatten, og den indflydelse, det kan få på pristallet og dermed på lønningernes regulering. Det er jo ikke — således som det ærede medlem hr. Aksel Møller sagde — sådan, at en arbejder i København har en gennemsnitsindtægt på 10 000 kr. årligt. Jeg ved meget vel, at statistisk departement ved sine forbrugsundersøgelser er kommet til det resultat, men det stemmer nu ikke med lønstatistikken, og det er dog til syvende og sidst den, der er afgørende. Forsøg på at nå frem til noget generelt har ikke så megen

interesse, når det afviger så stærkt fra de virkelige forhold, som tilfældet er her. Efter lønstatistikken er lønningerne her i København for faglærte og ufaglærte kun 7 873 kr., og når så dertil kommer, at man i pristalsfamilien regner med et børneantal på 1,3, får denne skattelettelse som følge af en forhøjelse af børnefradraget større vægt i pristalsberegningen, end den har for funktionær-, arbejder- og tjenestemandsfamilier gennemsnitligt, idet man fra statistisk departement har oplyst pristalsnævnet om, at det gennemsnitlige børneantal her ligger mellem 1,1 og 1,2. Altså, det var ønskeligt, om man kunne få en beregning over, hvorledes denne forhøjelse af fradraget ville komme til at virke på pristallet og dermed på lønningerne.

Forhøjelsen af aldersgrænsen fra 15 til 16 år og forøgelsen af fradraget finder jeg rigtig, men som et andet medlem har givet udtryk for, er også jeg tilhænger af, at man skal gå videre. Jeg har den opfattelse, at man bør gå til 18 år. Jeg ser meget vel, at der kan være vanskeligheder ved at administrere en sådan ordning, men jeg gør opmærksom på, at den lettelse for folk med børn mellem 16 og 18 år ville betyde, at adskillige familier, der ikke nu er i stand til at lade deres børn få en håndværkeruddannelse eller at holde dem til bogen, ville have bedre mulighed for, at de ønsker, som de selv og deres børn har, kunne blive opfyldt; derfor mener jeg, man må overveje allerede nu at gå op til de 18 år.

Hvad nedslagsbeløbet for de gamle og invaliderne angår, føler jeg mig ikke overtydet om, at den ændring, der her foreslås, opfylder det formål, som jeg forstår den har, nemlig at de pågældende skal holdes skadeløse i skattemæssig henseende for den indtægtsforøgelse, de har haft i det forløbne år. I bemærkningerne gøres stigningen i indtægterne op til ca. 200 kr., og man gør opmærksom på, at den skattelettelse, der blev ydet i fjor, betyder en stigning i den indtægt, der skal anvendes ved skatteligningen. Spørgsmålet er så, om den forøgelse af nedslagsbeløbet på 100 kr., som er foreslået, er i stand til at borteliminere forhøjelsen af indtægten. Såvidt jeg kan se, kan den ikke gøre det. Den vil for de familier, den kommer til at berøre, stort set komme til at betyde, at de kommer af med skat af en skatteindtægt på mindst 100 kr. mere. Jeg er godt klar over, at det kun bliver 10—20 kr., men selv det er også en udgift for en familie med en så ringe indtægt. Jeg har ikke overset, at der er foreslået større ændringer i reglerne for enligstillede, og jeg er klar over, at der ikke her vil være noget problem.

Jeg ville ønske, ministeren ville forklare